

Globalizacja w podatkach

Szanowni Państwo,

globalizacja, która w ocenie wielu przedsiębiorców jest przyczyną wielu problemów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, nie omija również regulacji podatkowych. Zwiększenie wymiany międzynarodowej i związana z tym względna swoboda zmiany partnera handlowego, miejsca produkcji lub siedziby firmy, wywiera presję na ustawodawcę, któremu wielu podatników "ucieka" ze swoimi podatkami do innych jurysdykcji podatkowych.

Polska nie jest na tym tle odosobnionym przypadkiem, aczkolwiek ta globalizacja podatkowa ma nieco bardziej skomplikowany charakter. Należy pamiętać, że w naszym kraju zbiegają się aż trzy różnego rodzaju regulacje, które ostatecznie tworzą polski system podatkowy. Pierwsza z nich to przepisy międzynarodowe, które najczęściej reprezentowane są przez międzynarodowe umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. Druga to przepisy Unii Europejskiej. Warto przypomnieć w tym miejscu odpowiedź jednego z doradców podatkowych na międzynarodowej konferencji, który został zapytany, kiedy podatek VAT zostanie uproszczony. Odpowiedź była przygnębiająca, gdyż w sytuacji zwiększenia przepisów unijnych dotyczących tego podatku z kilkudziesięciu w obszarze regulacji sprzed czterdziestu lat, to obecnych prawie czterystu w aktualnej Dyrektywie 112/2006/WE, trudno liczyć na uproszczenie rozliczania tego podatku m.in. w Polsce. Na koniec dochodzą jeszcze regulacje krajowe, które jednak stosuje się w ostatniej kolejności, gdy prawo międzynarodowe i unijne nie wprowadza określonych rozwiązań.

Dla przeciętnego przedsiębiorcy tak złożony system do w rzeczywistości swoista kula u nogi. O dwóch takich przypadkach piszemy w biuletynie. Pierwszy związany jest z konsekwencjami implementacji przepisów o tzw. MOSS, czyli przeniesienie rozliczeń usług telekomunikacyjnych do kraju, gdzie znajduje się ich finalny konsument. Problem pojawił się przy kartach pre-paid, dla których należy ustalić moment powstania obowiązku i miejsce świadczenia takiej usługi. Drugi przykładem są regulacje CFC, które po raz pierwszy wprowadzono w Polsce od stycznia 2015 roku. Mają one szczególne znaczenie dla tych podmiotów, które już mają lub planują założyć podmiot zagranicą w celu zmniejszenia krajowych obciążeń podatkowych. W świetle nowych przepisów może to już nie być tak optymalne rozwiązanie.

W tym numerze:

Podatek VAT na karty prepaid – stanowisko Ministra Finansów	2
Jakie jednostki mogą być uznane za „zagraniczne spółki” w rozumieniu przepisów o CFC	3
Sprzedaż przez Internet a VAT	4
Najważniejsze limity w podatkach na rok 2015	5
O nas	6

Warto również zwrócić uwagę na symptomatyczny wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z października ubiegłego roku. Po raz kolejny potwierdził on, że "wszyscy jesteście VATowcami". Definicja podatnika podatku VAT jest na tyle szeroka, że wiele podmiotów wykonujących czynności powtarzalne powinno zadać sobie pytanie, czy ja też podlegam regulacji tej ustawy. Tym bardziej, że jak wskazał sąd, nie ma znaczenia, czy czynności te przynoszą zysk czy stratę. W przypadku wątpliwości, jedynym ratunkiem jest zwolnienie do sprzedaży rocznej w wysokości 150 tys zł, które jednak nie obejmuje wszystkich usług.

Ostatnią rzeczą, którą prezentujemy, to limity na 2015 rok. Warto je przejrzeć, gdyż wprowadzają one czasami istotne ograniczenia, związane np. z obowiązkiem prowadzenia pełnej księgowości lub statusem tzw. małego podatnika i związanymi z tym przywilejami. Ciekawym rozwiązaniem jest jednorazowa amortyzacja, która w spółka osobowych rozliczana jest w danej firmie, a nie u wspólnika. Warto się zastanowić, czy przy planowaniu takich wydatków nie warto byłoby się zastanowić nad ich optymalizacją przez kilka podmiotów.

Zapraszam do lektury.

dr Krzysztof Biernacki

Warto się zastanowić – nowe rozwiązania podatkowe

Podatek VAT na karty prepaid – stanowisko Ministra Finansów

„ W zakresie działalności telekomunikacyjnej, a zatem i usług telekomunikacyjnych, mieszczą się usługi o podwyższonej opłacie, o których mowa w art. 64 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Należy tu dodatkowo wskazać, (...), iż usługi takie są świadczone na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (por. art. 64 ust. 8 i art. 56 ustawy Prawo telekomunikacyjne)”

Komunikat Ministerstwa Finansów w sprawie opodatkowania podatkiem od towarów i usług doładowań oferowanych przez operatorów telekomunikacyjnych w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2015 r.

Z dniem 1 stycznia 2015 r. wejdzie w życie zasadnicza część ustawy z dnia 25 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2014 r. poz. 11-71). Wprowadzane tą zmianą regulacje dotyczą w szczególności rozliczania podatku od towarów i usług z tytułu zmiany miejsca świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz elektronicznych. W związku z wprowadzeniem do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) – zwanej dalej „ustawą o VAT”, m.in. definicji usług telekomunikacyjnych u niektórych podatników powstały wątpliwości jak od 1 stycznia 2015 r. będzie opodatkowana sprzedaż kart „prepaid” (tzw. doładowań, przez które rozumiane są zarówno doładowania konta „na start” w ramach starterów z kartą SIM, jak również doładowania nabywane bez jednoczesnego przekazania przez operatora karty SIM - ale, których realizacja następuje z wykorzystaniem karty SIM - niezależnie od technologii dostarczenia doładowania). Wątpliwości dotyczą w szczególności sprzedaży kart „prepaid” w związku ze świad-

cenieniem usług o podwyższonej opłacie, o których mowa w art. 64 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243).

Na tym tle zgłaszano również konieczność jednoznacznego określenia, które z zasad dotyczących momentu powstania obowiązku podatkowego mają w omawianym obszarze zastosowanie. W ocenie Ministerstwa Finansów należność płacona za doładowania w rzeczywistości stanowi należność za usługi telekomunikacyjne.

Pojęcie usługi telekomunikacyjnej jest zdefiniowane w art. 24 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.) – zwanej dalej „dyrektywą VAT”. Zgodnie z tym przepisem, „usługi telekomunikacyjne” oznaczają usługi dotyczące transmisji, emisji i odbioru sygnałów, tekstów, obrazów i dźwięków lub wszelkiego rodzaju informacji drogą kablową, radiową, optyczną lub za pośrednictwem innych systemów elektromagnetycznych, w tym związane z nimi przeniesienie lub cesja praw do użytkowania środków dla zapewnienia takiej transmisji, emisji i odbioru, wraz z zapewnieniem dostępu do ogólnościwiatowych sieci informacyjnych. Definicja ta ma charakter ogólny, a jej brzmienie od 1 stycznia 2015 r. nie ulegnie zmianie.

Jednocześnie z dniem 1 stycznia 2015 r. definicja usługi telekomunikacyjnej, w związku z wejściem w życie rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1042/2013 z dnia 7 października 2013 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do miejsca świadczenia usług (Dz. Urz. UE L 284 z 26.10.2013 r., str. 1) zostanie doprecyzowana, poprzez wskazanie przykładowych świadczeń wchodzących w jej zakres oraz nieobjętych jej zakresem (por. art. 6a ww. rozporządzenia).

Należy podkreślić, że wprowadzona do ustawy o VAT definicja usługi telekomunikacyjnej będzie tożsama z definicją usługi telekomunikacyjnej z dyrektywy VAT, zatem

wprowadzane zmiany nie zmieniają co do zasady istoty rozumienia usługi telekomunikacyjnej (również w kontekście definicji usługi telekomunikacyjnej zawartej w art. 2 pkt 48 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243), zgodnie z którą przez usługę telekomunikacyjną rozumie się usługę polegającą głównie na przekazywaniu sygnałów w sieci telekomunikacyjnej).

W zakresie działalności telekomunikacyjnej, a zatem i usług telekomunikacyjnych, mieszczą się usługi o podwyższonej opłacie, o których mowa w art. 64 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Należy tu dodatkowo wskazać, że przemawia za tym również to, iż usługi takie są świadczone na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (por. art. 64 ust. 8 i art. 56 ustawy Prawo telekomunikacyjne). Reasumując, ponieważ w związku z nabyciem doładowań realizowane są usługi telekomunikacyjne, a regulacje wchodzące w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. nie powodują zmian, których efektem byłaby zmiana zakresu usług uznawanych za usługi telekomunikacyjne, jak również z uwagi na fakt, że wprowadzane zmiany nie dotyczą regulacji w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego, brak jest podstaw do stwierdzenia, że na skutek zmian w przepisach VAT wchodzących w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. następują zmiany w rozliczaniu usług telekomunikacyjnych świadczonych na terytorium Polski, w związku z nabywanymi doładowaniami.

Obowiązek podatkowy przy sprzedaży doładowań powstaje zatem na zasadach właściwych dla usług telekomunikacyjnych, czyli - w myśl art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. b oraz ust. 7 ustawy o VAT- z momentem wystawienia faktury, nie później niż z chwilą upływu terminu płatności. Przy czym przy sprzedaży na rzecz użytkowników końcowych, dla których nie są wystawiane faktury, decyduje moment zapłaty za doładowanie, który uznawany jest za termin płatności za świadczone w przyszłości usługi telekomunikacyjne.

Co nowego w podatkach w 2015r.

Jakie jednostki mogą być uznane za „zagraniczne spółki” w rozumieniu przepisów o CFC

Z dniem 1 lutego 2015 r. zaczną obowiązywać przepisy przewidujące opodatkowanie przez polskich podatników dochodów uzyskiwanych poprzez zagraniczne spółki kontrolowane tzw. *Controlled Foreign Corporation – CFC*. Wprowadzony zostanie do polskiego systemu podatkowego mechanizm zwalczania nadużyć podatkowych polegających na wykazywaniu dochodu generowanego z działalności prowadzonej w danym kraju, jako dochodu podmiotów podlegających jurysdykcji podatkowej państw stosujących preferencyjne zasady opodatkowania. Zapobieganie erozji podstawy opodatkowania w przypadku regulacji typu CFC odbywa się poprzez podanie opodatkowaniu w danym państwie, jako dochodu przypisanego do podmiotu krajowego, dochodu ustalanego w odniesieniu do zysków, jakie osiągnął jego podmiot zależny, kwalifikowany jako tzw. zagraniczna spółka kontrolowana, będący rezydentem podatkowym państwa stosującego preferencyjne zasady opodatkowania. Obowiązek opodatkowania dochodów uzyskiwanych za pośrednictwem zagranicznych spółek kontrolowanych wynika z regulacji zawartych w art. 10 ust. 1 pkt 8a, 30c ust. 6, art. 30f, art. 45 ust. 1aa ustawy o PIT oraz w art. 24a i art. 27 ust. 2a ustawy o CIT.

Zgodnie z powołanymi przepisami na polskich rezydentów nałożony zostanie obowiązek wykazania w odrębnym zeznaniu podatkowym dochodów zagranicznej spółki kontrolowanej i opodatkowania tych dochodów 19% podatkiem. Co ważne, ustawodawca definiuje zagraniczną spółkę kontrolowaną poprzez odwołanie się do kryteriów dotyczących:

- kraju siedziby lub miejsca zarządu zagranicznej spółki,
- stopnia powiązania takiej spółki z polskim rezydentem, wynikające z udziału w jej kapitale, w prawach głosu w jej organach kontrol-

nych lub stanowiących lub w prawie do udziału w zysku zagranicznej jednostki,

- stawki podatku dochodowego obowiązującej w państwie jej rezydencji podatkowej,
- rodzaju uzyskiwanych przez zagraniczną spółką przychodów.

Obowiązki, o których mowa powyżej nie będą dotyczyć podatników kontrolujących zagraniczną spółkę kontrolowaną, będącą rezydentem podatkowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, pod warunkiem, iż zagraniczna spółka kontrolowana w państwie tym prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą. Ponadto, nie będą podlegały w Polsce opodatkowaniu podatkiem dochodowym dochody zagranicznej spółki kontrolowanej w sytuacji, kiedy wysokość uzyskanych w danym roku podatkowym przez taką spółkę przychodów nie będzie przekraczać kwoty odpowiadającej 250.000 euro, przeliczonej na walutę polską po średnim kursie ogłoszonym przez Narodowy Bank Polski, obowiązującym w ostatnim dniu roku podatkowego zagranicznej spółki kontrolowanej bezpośrednio poprzedzającym dany rok podatkowy tej spółki.

Zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1328 i 1478) podatnicy podatku CIT i podatku PIT są obowiązani stosować przepisy o CFC od początku roku podatkowego zagranicznej spółki, który rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2014 r. W przypadku, gdy podatnik nie może ustalić roku podatkowego zagranicznej spółki albo rok ten przekracza okres kolejnych następujących po sobie 12 miesięcy przepisy te stosuje się począwszy od roku podatkowego podatnika rozpoczynającego się po dniu 31

grudnia 2014 r.

W celu ustalenia konieczności stosowania nowych regulacji w pierwszej kolejności należy rozważyć, czy podmiot (jednostka organizacyjna) powiązany z polskim podatnikiem jest „zagraniczną spółką”. Określenie to obejmuje wszystkie jednostki, którym - zgodnie z prawem państwa, w którym posiadają siedzibę lub zarząd - przyznana jest osobowość prawna oraz te jednostki niemające osobowości prawnej, których dochody podlegają opodatkowaniu w państwie ich siedziby lub zarządu. Za „zagraniczną spółkę” w rozumieniu przepisów o CFC podlegają więc uznaniu również, posiadające siedzibę lub zarząd poza terytorium Polski, jednostki niemające stricte statusu „spółki”.

Dodatkowym warunkiem uznania danej jednostki organizacyjnej za „zagraniczną spółkę” jest nieposiadanie przez nią na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej siedziby lub zarządu. Ponadto, w jednostce takiej podmiot podlegający w Polsce nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu (polski rezydent) musi posiadać:

- udział w kapitale lub
- prawo głosu w organach kontrolnych lub
- st a n o w i ą c y c h l u b
- prawo do uczestnictwa w zyskach.

Nie będą podlegały zaś uznaniu za „zagraniczną spółkę”, w rozumieniu przepisów o CFC, mające siedzibę lub zarząd w innym niż Polska kraju spółki osobowe (spółki niemające osobowości prawnej), w których polski podatnik posiada udział w kapitale, prawo głosu w organach kontrolnych lub stanowiących lub prawo do uczestnictwa w zysku, jeżeli w państwie swojej siedziby spółki te nie są podatnikami podatku dochodowego (oraz nie są traktowane jako „zakład” polskiego podatnika), a tym samym ich dochody nie podlegają opodatkowaniu w tym państwie, lecz podlegają wykazaniu jako dochody polskiego podatnika, proporcjonalnie do posiadanego w nich udziału w zyskach.

NSA wymyślił – kontrowersyjne wyroki sądów

Sprzedaż przez Internet a VAT

„ Z przedstawionego stanu faktycznego sprawy będącej przedmiotem wyroku wynika, że w ramach przeprowadzonej kontroli organ podatkowy uznał, że sprzedający (Wnioskodawca) realizował zasadę zarobkowego, ciągłego i zorganizowanego działania, polegającego na systematycznym handlu monetami.”

Stopień aktywności skarżącego na niwie obrotu przedmiotowymi monetami w zakresie form działania i środków, czyni ją podobnym do działalności handlowców w ramach prowadzenia działalności gospodarczej, która przybrała formę profesjonalną, czyli stałą (powtarzalność czynności i zamiar). Nie ma przy tym żadnego znaczenia, że działalność ta nie była prowadzona w celu uzyskania zysku, gdyż działalnością gospodarczą na gruncie VAT, jest także aktywność ukierunkowana na uzyskanie innych celów - oświatowych, zdrowotnych, kulturalnych, charytatywnych itp., czy też - jak na gruncie tej sprawy - kolekcjonerskich. Nie ma również znaczenia dla bycia podatnikiem VAT efekt prowadzonej działalności, a w szczególności czy jest to działalność dochodowa, czy też przynosząca straty.

Stanowisko powyższe wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 października 2014 r., sygn. akt I FSK 1577/13.

Z przedstawionego stanu faktycznego sprawy będącej przedmiotem wyroku wynika, że w ramach przeprowadzonej kontroli organ podatkowy uznał, że sprzedający (Wnioskodawca) realizował zasadę zarobkowego, ciągłego i zorganizowanego działania, polegającego na systematycznym handlu monetami. Ciągłość tej działalności gospodarczej polegała na powtarzającym się regularnym wystawianiu monet do sprzedaży na portalu internetowym i zakupach monet na tym portalu oraz z innych źródeł. Zdaniem organu podatkowego, czynności podejmowane przez sprzedającego nie miały charakteru incydentalnego i sporadycznego. Świadczyła o tym rejestracja trzech kont na portalu internetowym, ponoszenie kosztów ich obsługi, założenie rachunku bankowego z przeznaczeniem na obsługę wyłącznie sprzedaży internetowej, pozyskiwanie dostawców i zakup towaru w różnych formach. Ponieważ czynności te były wykonywane przez kilka lat, organ podatkowy uznał, że mają one charakter częstotliwy. W związku z tym, że czynności sprzedającego były nastawione na osiągnięcie rzeczywistych wpływów, których wysokość miała zapewnić zarobek, uznano, że sprzedający działał w roli podatnika VAT. Od dokonanej sprzedaży towarów powinien zatem zapłacić VAT. Co ważne sprzedający nie prowadził stosownych ewidencji i nie posiadał dokumentów potwierdzających zakup i sprzedaż towarów handlowych, dlatego organ podatkowy oszacował wpływy i wydatki wykazane na rachunku bankowym podatnika, uwzględniając m.in. wpłaty gotówkowe

za sprzedane monety i wpłaty z przekazów pocztowych i na tej podstawie ustalili podstawę opodatkowania VAT i kwotę podatku należnego.

Sprzedający zaskarżył decyzję organu podatkowego. Argumentował, że dokonywana przez niego sprzedaż monet kolekcjonerskich nie podlegała przepisom ustawy o VAT. Dokonywał on bowiem zakupu monet w celu uzupełnienia zbiorów, a nie w celach zarobkowych. Wyjaśnił przy tym, że sprzedawane monety pochodziły z jego majątku prywatnego - jako kolekcjoner sprzedawał monety powtarzające się i niepasujące do profili kolekcji. W związku z tym nie można przyjąć, że sprzedaż monet nosiła znamiona działalności gospodarczej i jako taka podlegała opodatkowaniu VAT.

Sprawa trafiła do WSA, a następnie do NSA. Sądy przyznały rację organowi podatkowemu. Zdaniem sądów, stopień aktywności podatnika w sprzedaży monet była podobna do działalności handlowców. Sprzedaż miała formę profesjonalną i stałą. Nie ma znaczenia, iż działalność nie była zdaniem Sprzedającego prowadzona w celu uzyskania zysku. Zgodnie bowiem z art. 15 ust. 2 ustawy o VAT, działalnością gospodarczą, na gruncie tego podatku, jest także aktywność ukierunkowana na uzyskanie innych celów, w tym także kolekcjonerskich. Dla uzyskania statusu podatnika VAT nie ma również znaczenia efekt prowadzonej działalności, a w szczególności, czy jest to działalność dochodowa, czy też przynosząca straty.

O czym warto pamiętać

Najważniejsze limity w podatkach na rok 2015

W nowym roku obowiązują nowe limity w zakresie podatku dochodowym od osób fizycznych jak i osób prawnych, podatku od towarów i usług oraz w zakresie rachunkowości, które decydują o możliwościach i formach rozliczeń osób prowadzących działalność gospodarczą. Zmiana ta wynika ze zmiany kursu euro.

Rachunkowość

Mowa o limicie przewidzianym ustawą o rachunkowości do prowadzenia pełnej księgowości (ksiąg rachunkowych). Limit ten w 2015 roku zmaleje z 5 059 560 zł (dla roku 2014) do 5 010 600 zł.

Limit pełnej rachunkowości według ustawy	Limit w zł w 2015 roku
1 200 000 euro	5 010 600 zł

Pod uwagę bierze się kurs euro z 30 września 2014 r., który wyniósł 4,1755 zł. Co ważne przepisy ustawy o rachunkowości stosuje się do mających siedzibę lub miejsce sprawowania zarządu na terytorium kraju osób fizycznych, spółek cywilnych osób fizycznych, spółek jawnych osób fizycznych oraz spółek partnerskich, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej równowartość

w walucie polskiej 1 200 000 euro. Wyrażone w euro wartości przelicza się na walutę polską po średnim kursie ogłoszonym przez Narodowy Bank Polski, na dzień 30 września roku poprzedzającego rok obrotowy.

Podatki – opodatkowanie dochodu

Prowadzący działalność mają możliwość wyboru formy opodatkowania uzyskiwanych dochodów co skutkuje tym, iż po spełnieniu określonych ustawowo warunków mogą oni wybrać uproszczoną formę rozliczania podatku.

Jedną z nich jest tzw. ryczałt od przychodów ewidencjonowanych. Wybór tej formy opodatkowania również zależy od kursu euro. Zgodnie bowiem z ustawą o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne podatnicy mogą opłacać w roku podatkowym ryczałt od przychodów ewidencjonowanych z określonych w ustawie rodzajów działalności gospodarczej, jeżeli w roku poprzedzającym rok podatkowy:

- *uzyskali przychody z tej działalności, prowadzonej wyłącznie samodzielnie, w wysokości nieprzekraczającej 150 000 euro lub*

- *uzyskali przychody wyłącznie z działalności prowadzonej w formie spółki, a suma przychodów wspólników spółki z tej działalności nie przekroczyła kwoty 150 000 euro.*

W myśl ustawy kwoty wyrażone w euro przelicza się na walutę polską według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego 1 października roku poprzedzającego rok podatkowy.

	Limit			
	Działalność samodzielna		Dla spółki cywilnej	
Podmioty kontynuujące działalność w 2015 roku	150 000 euro	626 880 zł	150 000 euro	626 880 zł

Kurs euro z 1 października 2014 r. wyniósł 4,1792 zł.

Ustawa o zryczałtowanym podatku dochodowym umożliwia ponadto wpłacanie ryczałtu w okresach kwartalnych. Możliwość tę ustawodawca przewiduje dla podatników, u których otrzymane przychody z działalności prowadzonej samodzielnie albo przychody spółki w roku poprzedzającym rok podatkowy nie przekroczyły kwoty stanowiącej równowartość 25 000 euro. I w tym przypadku kwoty wyrażone w euro przelicza się na walutę polską według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego 1 paździer-

O czym warto pamiętać

Najważniejsze limity w podatkach na rok 2015 cd.

nika roku poprzedzającego rok podatkowy. Zatem limit ten w 2015 r. będzie wynosił 104 480 zł.

Mali podatnicy – PIT i VAT

W podatku PIT małym podatnikiem jest podatnik, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku VAT) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 1 200 000 euro. Przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłoszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1000 zł.

W podatku VAT małym podatnikiem jest ten podatnik podatku VAT:

- u którego wartość sprzedaży (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty

odpowiadającej równowartości 1 200 000 euro,

- prowadzącego przedsiębiorstwo maklerskie, zarządzającego funduszami inwestycyjnymi, będącego agentem, zleceniobiorcą lub inną osobą świadczącą usługi o podobnym charakterze, z wyjątkiem komisji – jeżeli kwota prowizji lub innych postaci wynagrodzenia za wykonane usługi (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 45 000 euro.

Rok	Mały podatnik VAT		Mały podatnik VAT – pośrednik	
2015	1 200 000 euro	5 015 000 zł	45 000 euro	188 000 zł
Rok	Mały podatnik PIT			
2015	1 200 000 euro		5 015 000 zł	

Amortyzacja

Podatnicy w roku podatkowym, w którym rozpoczęli prowadzenie działalności gospodarczej, oraz mali podatnicy mogą dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyj-

nych (po spełnieniu innych warunków określonych ustawą) od wartości początkowej środków trwałych zaliczonych do grupy 3–8 Klasyfikacji, z wyłączeniem samochodów osobowych, w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym łącznej wartości tych odpisów amortyzacyjnych.

Przeliczenia na złote kwoty, o której mowa również dokonuje się według średniego kursu euro ogłoszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym rozpoczęli działalność gospodarczą, w zaokrągleniu do 1000 zł.

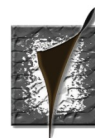
Amortyzacja 50 000 euro		
Rok	Limit	
2015	50 000 euro	209 000 zł

Dane udostępnione przez Ministerstwo Finansów.

Kim jesteśmy

Kancelaria świadczy usługi szeroko pojętego doradztwa dla przedsiębiorców od 2004 roku. W dotychczasowym okresie współpracowała przy świadczeniu usług doradztwa podatkowego również na rzecz klientów międzynarodowych. Obecnie Kancelaria specjalizuje się w doradztwie podatkowym i prawnym związa-

nym z przekształceniami przedsiębiorstw oraz tworzeniem tzw. planów sukcesji. Złożoność transakcji narzuca konieczność świadczenia tzw. doradztwa zintegrowanego, które obejmuje pomoc zarówno doradcy podatkowego, jak również radcy prawnego, doradcy finansowego oraz biegłego rewidenta.

KANCELARIA
INITIUM
dr Krzysztof Biernacki

biuro@kancelaria-initium.pl

www.kancelaria-initium.pl